

have Ret til at beholde samme personlige Til- læg; men det skete ikke. Da den daværende Formand udtraadte af Forligelsescommissionen, jeg troer det var i Aaret 1838, faldt Tillægget bort, og den, der kom ind efter ham, fik al- deles Intet. Det forekommer mig, at alle de, der vare i Retten, maatte kunne gjøre Fordring derpaa. En anden Sag var det med dem, der kom ind siden; men de, der vare der dengang, maatte dog have denne Ret, der- som man havde etableret dette Princip om Erstatning for *lucrum cessans*.

Orsted: Den høitagtede Finantsminister erklærede, at det, jeg havde anført om, at de Deputerede i Collegierne havde Afgang til at oprykke i høiere Nummer, var i det Hele taget rigtigt, men han meente dog, at det var mu- ligt, at der var enkelte Collegier, hvor For- holdet havde været et andet. Det skulde jeg meget betvivle, da han ikke udtryffeligt har sagt, at saadanne Tilfælde have existeret; thi alle Ordre til Medlemmerne af Collegierne bleve udfærdigede igennem Cancelliet, og jeg skulde feile meget, om der nogenstunde er udstedt en saadan Ordre, der lyder uden paa bestemt Nummer, og jeg kan derfor ikke troe, at man i noget af Collegierne har været berettiget til at rykke op i et høiere Nummer uden efter Ordre. Det har, efter hvad jeg saaledes an- tager, været en aldeles constant Regel, og jeg troer, at der ikke deri er sket nogen Afvigelse. Hvad angaaer den høitærede Finantsministers Uttringer om de Forhold, som med Hensyn til Embedsmændene i Contoirerne fandt Sted, da adskillige Collegier gif ind, saa er det mig ikke note bekendt, hvorpå det forholder sig, da det skete paa en Tid, da jeg ikke havde Deel i Administrationen, men det er noget ganske Andet; dersom der ophæves Embeder, som alt- saa ikke længere kunne faaes, saa er det et Tab, som man ikke let kan faae Erstatnings- holdelse for. At ellers nogen Gage, der en- gang er tilstaaet en Embedsmand, eller nogen Berettigelse til at rykke op paa høiere Gage siden ved kongelig Resolution er frataget ham, er mig aldeles ubekendt og saa stridende mod alle de Grundsætninger, som vore absolute Kon- ger have fulgt, at jeg ikke skulde kunne troe, at saadanne Tilfælde have kunnet existere.

Det er i al Fald ikke forekommet mig under de Forretningsgrene, hvormed jeg har havt at gjøre. En æret Taler har vel nylig bemærket, at i Aaret 1838 blev der ophævet en Gage, som Formændene i Forligelsescommissionerne hidtil havde havt, men jeg maa tillade mig at bemærke, at jeg troer, at der aldrig har været reglementeret en Gage for disse Formand, men at den kun i hvert enkelt Tilfælde er tilstaaet den enkelte Formand, og at den blev inddraget, for at benytte den til at forbedre Gagerne for Retten i det Hele, som i hvin Periode meget kunde trænge til at forøges; og da derhos For- retningerne i Forligelsescommissionerne, der i ældre Tider havde været meget betydelige, var i de senere Aar blevene meget indskrænkede, saa var der ikke nogen fornuftig Grund, hvorfor Formanden i Forligelsescommissionen for Frem- tiden skulde have Tillæg, og derfor var det vistnok meget rigtigt, at Tillægget blev op- hævet. Iøvrigt bemærker han selv, at In- gen havde Ret til at blive Formand i Com- missionen, men det var Noget, hvortil man i ethvert givet Tilfælde kunde udnævne hvem man vilde. Her er efter mine Tanker aldeles ikke Tale om *lucrum cessans*; det er en ganske be- stemt Ret, som den har, der er ansat i en Embedsraade, hvori der finder Oprykkelsesret Sted, at, naar hans Formand afgaaer, han saa træder ind deri, og tager man det fra ham, saa fratager man ham det, der tilkommer ham. Her er naturligviis ikke Tale om, naar han gaaer af paa Pension, men der er Tale om den, som bliver i Embedet; at man da siger: han maa nok beholde sin Gage, som han en- gang har naaet, men ikke faae den Gage, som han ifølge den Raade, hvorpaa han er bleven ansat, var berettiget til at faae, naar Vacance indtraadte, forekommer mig uretfærdigt.

Den høitærede Finantsminister har opfattet det Spørgsmaal, hvordan der skulde forholdes, hvis man nedsatte alle Gagerne, f. Ex. for høieste Ret, — om det nogenstunde kunde skee, — om saa Noget kunde klage over, at han ikke kunde oprykke til høiere Gage. Det fore- kommer mig rigtignok klart, at, dersom man kan tage en saadan Forholdsregel, som at be- røve en Embedsclassse den Gage, Enhver deri har, saa kan man med ligesaa god Ret, om